

Za poduk in kratek čas.

Jaka Pinj.

(Narodna povestica.)

Bil je vroči dan o kresu. Pred staro kočo sedel je Jaka Pinj. Starec bil je globoko zamišljen, njegove motne oči so nepremično gledale na nebo, kjer so se majhni oblaki zbirali. Kratka pipa tičala mu je v ustih — videti je bilo, da je ogenj v njej uže popolnoma ugasnil.

Vedno je govoril sam sebi, zdaj pa zdaj drgnil je hlače ob koleno, kajti črne živalice so ga neusmiljeno nadlegovale. Približala se mu je ženska srednje starosti, in majhine postave. Črni razrušeni lasi zakrivali so popolnoma okroglo lice, in rujave oči delale so neprijeten obraz.

Na hrbtu nesla je težak koš zelenjadi: na licu jej je bilo znati, da ji srce bije v velikem srdu.

„Oh, tukaj sedite vi stari“, vzdihnila je, ko se mu je približala. Kakor da bi ne bil čul te besede, vprašal jo je, ko je z ropotom vrgla koš za hlev:

„Kje pa je Štefan?“

„Kaj bote vprašali! Doli na njivi stoji ta živina neumna, ta tepasta. Saj pravim, kakoršen je oče, takošen je sin; oče je lenoba, pa je še sin lenoba.“

Ljudje so pripovedovali, da je Lena, priženjena mlada Pinjevka, svojemu možu Štefanu in pa staremu Jaka Pinju večna pokora.

„Menda je lačen“, vzdihnil je stari Pinj.

Na streljaj od kočje stal je na njivi mladi Pinj Štefan. Glavo je otožno pobesil na prsi, in velikansko telo podprl je z motiko pod pazduho. Zamislil se je globoko, zdaj pa zdaj prikradel se mu je bolesten vzdihljaj iz prs.

Približal se mu je Jaka Pinj. Ljudje so govorili, da je neizmerno ljubil svojega sina stari Pinj.

„Kaj pa ti je Štefan?“ vpraša mladega stari.

„Nič“, vzdihnil je mladi.

„A ta baba“, popravil je zopet, — „rada bi se me iznebila.“

Nastal je molk; starec se je zamislil, Štefan vrgel je motiko na breg ter je položil po časi svoje ude na mehko trato v senci pod košatim orehom.

Najedenkrat, kakor da bi si bil kaj domislil, vsedel se je bil starec zraven, in dejal:

„Huda ženska je ta Lena.“

„In močna je“, menil je Štefan.

„In prinesla ni nič k hiši.“

„Nič, nič.“

„In milil sem, ker ni lepota, bo pa do brota.“

„Za sebe pač“. —

„A poslej bo tega konec“. —
„Kako bo konec?“

(Konec prih.)

Smešnica 1. „Moj Bog“, toži skopuh zdravniku, „moja hiša je polna strahú“. — „Kakó to?“ čudi se mu zdravnik. — „O“, odvrne bolnik, „jaz se bojim, da več ne uzdravim, moji ljudje pa so si v strahu, da še prebolim svoje bolenje“.

Razne stvari.

(Visoko darilo.) Svitli cesar so cerkvi in šoli na Hajdinju vsakej po 100 gld. darovali za potrebna popravila.

(Bralno društvo.) V Ribnici na Pohorju snuje se „kmetško bralno društvo“, v teku tega meseca se skliče še občini zbor, ter se ustanovi to za one prebivalce imenitno društvo. V osnovalnem odboru pa so gg.: Fil. Strajhar, F. Miklavec in L. Držečnik.

(Volitev v Braslovčah.) Volitvena borba za občinski odbor je jako burna. Obsojati pa se mora postopanje neke stranke, ki iz sebičnih namenov po vsej sili hoče priti na krmilo in ki se brati z županom žalostne preteklosti, pod kojim se je nekdanj v oni občini nemško uradovalo. Tudi se ta stranka ne sramuje, pooblastila od udov nemškega „šulvereina“ jemati. Braslovčani! ne dajte se zaslepiti od takih možakov in volite zanesljive narodnjake, ki so vredni vašega zaupanja, kakor je bil vsaj večinoma dosedanji vrli občinski odbor!

(Vabilo.) Učiteljsko društvo za Ptujski okraj imelo bode v četrtek, dne 13. januarija 1886 ob 10. uri dopoldne v okol. šoli svojo redno zborovanje. Vspored: 1. zapisnik, 2. dopisi, 3. poročilo o društvenem delovanju, 4. govor g. J. Strelec a „Duševni in fizični nagoni in napake pri otroški odgoji, 5. volitev novega odbora, 6. nasveti. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

(Zborovanje.) Celjsko učiteljsko društvo ima v četrtek, 13. jan. t. l. ob 11. uri dopoldne v okoliški šoli celjski svoj glavni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. petje, 2. zapisnik, 3. društvene zadeve, 4. o šolskih knjižnicah, gov. g. A. Brezovnik, 5. poročilo društvenega delovanja v 1886. letu, 6. poročilo o društvenem računu m. l. 7. volitev treh pregledovalcev l. računov, 8. volitev novega odbora, 9. določitev društvenine za tekoče leto, 10. izbiranje časnikov v naročitev, 11. nasveti. — Da se v obilnem številu zberejo stari in pristopijo tudi novi udi, pričakuje in prosi tudi najuljudnejše odbor.

(Živinska sol.) Minister pl. Dunajevski se pogaja z oskrbništvom solin za to, kako da bode mogoče kmetovalcem dati soli za živino dober kup. Minister ravna torej prav po rešo